

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/130/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121010816
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121010816.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného Q. L., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.06.2021 č. k. 3PP/10/2021-35, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 07.09.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. L., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým uznesením podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona žiadosť odsúdeného Q. L., nar. XX.XX.XXXX v A., bezdomovec, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom zo dňa 13.09.2019, sp. zn. 15T/63/2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, zo dňa 20.11.2019, sp. zn. 3To/124/2019 zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že v prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností táto nie je splnená v plnom rozsahu, pričom vychádzal z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode okresný súd konštatoval, že ani táto nie je splnená, nakoľko vychádzal z resocializačnej prognózy odsúdeného ako aj z obsahu odpisu registra trestov odsúdeného na základe ktorého je zrejmé, že odsúdený sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti (7 záznamov v odpise registra trestov), pričom sa jednalo prevažne o majetkovú ale i násilnú trestnú činnosť. Na základe uvedeného okresný súd vyhodnotil, že vzhľadom na osobu odsúdeného ako mnohonásobného recidivistu, ktorý už v minulosti vykonával nepodmiennečné tresty odňatia slobody, nie je možné dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení bude viesť riadny život a v jeho prípade možno vidieť veľké riziko v prognóze zlyhania.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 34 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený vykonáva trest odňatia slobody ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.09.2019 sp. zn. 15T/63/2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v

Trenčín zo dňa 20.11.2019 sp. zn. 3To/124/2019 v trvaní 3 roky za spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona
- predpokladaný koniec výkonu trestu pripadá na deň 18.04.2022
- lehota podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uplynula dňa 18.04.2021.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienené prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd dospel k záveru, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmienené prepustenie a zároveň posúdil nesplnenie oboch materiálnych podmienok na podmienené prepustenie. Sťažnostný súd však v prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností konštatuje rozdielne od okresného súdu jej splnenie, nakoľko zo záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS.

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, že odsúdený bol dňa 10.12.2019 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou na výkon trestu odňatia slobody. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody v predchádzajúcom ústave bolo hodnotené kladne. V priebehu výkonu trestu odňatia slobody v tunajšom ústave je správanie a vystupovanie odsúdeného prevažne na požadovanej úrovni. V tunajšom ústave disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Počas výkonu trestu v tunajšom ústave bol pracovne zaradený na pracoviskách v ústave s dohľadom (Bagey, Euroobuv), no pre slabé pracovné výkony bol z týchto pracovísk vyradený. Od 14.9.2020 do 28.10.2020 bol zaradený na pracovisku mimo ústav s priamym strážením (PD Viničné), kde si riadne plnil svoje povinnosti. Od 12.11.2020 je zaradený na pracovisku mimo ústav s dohľadom Alro Slovakia. Jeho pracovná morálka je hodnotená kladne. Podľa potreby a určenia sa zapájal do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích priestorov ústavu. Možno konštatovať, že odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania. Resocializačná prognóza je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. V súčasnosti nie je voči menovanému vedené trestné stíhanie. Na základe uvedených skutočností riaditeľ ústavu konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a odporúča ho podmienené prepustiť s dohľadom.

Z odpisu registra trestov odsúdeného vyplýva, že odsúdený má celkovo 7 záznamov, a to prevažne za majetkovú trestnú činnosť, v minulosti vykonával nepodmienené tresty odňatia slobody a v súčasnosti sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona za čo mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky z dôvodu menej priaznivej resocializačnej prognózy. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov odsúdený Q. L. bol 7 x súdne trestaný, pričom sa jednalo prevažne o majetkovú ale i násilnú trestnú činnosť. Preto možno konštatovať, že vzhľadom na osobu odsúdeného ako mnohonásobného recidivistu a špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, ktorý už v minulosti vykonával nepodmienené tresty odňatia slobody, nie je možné dôvodne očakávať, že po podmienenom prepustení bude viesť riadny

život a v jeho prípade možno vidieť veľké riziko v prognóze zlyhania. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života, teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Početnosť predchádzajúcich odsúdení vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel. Rovnako sťažnostný súd poukazuje na resocializačnú prognózu ktorá je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti.

Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Rovnako ako okresný súd, aj sťažnostný súd je toho názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.